

Octaua pars de mystica

Octaua pars prīci

palis agit de vi amoris q̄ amāte vnit cū
deo ac stabilē facit ac rehescere vsc̄ ad fi-
nē p̄m̄ tractat̄. Ordine h̄o est consideratio
xl. q̄ remouet varios vniōis modos. et que-
nit ad illū quē etiā oñdit. q̄ animā dicitur
deo vnire.

a Mor vnit amātē cū amato/ ac
p̄inde h̄ūc stabilire ac sistere fa-
cit cū illo. hec dicta ē scđa amo-
ris p̄petas. ¶ Pro cui⁹ intelle-
ctu loqndū est aliqd de modis vniōis va-
rijs et diuersis. Sed cū hec vnio de q̄ loq-
mūr nō corporalis est sed sp̄ualis/de corpa-
libus vniōib⁹ nihil hic dicēdū ē. Unio-
nes autē spirituales iuenim⁹/ vt p̄ inhesi-
onē. p̄ informatōem. p̄ actuatōez. p̄ assistē-
tiā p̄cipitalitatis. p̄ illapsum. p̄ susten-
tatōez hypostaticā. vbi pl̄es nature ī vna
psona vnuenunt. Sed oīm sup̄ma vnio ē
in diuīa essentia seu natura/in q̄ tres psone
summa vnitate subsistit. Sz has vniōes
tāq̄ huic p̄posito min⁹ vnuenētes relinq-
mus. Hec h̄o vnio amantis cū amato ab
Aristo. in ethicis tangit. vbi ait. amic⁹ est
alī ego. cui⁹ vniōis rō exph̄mi videt̄ cū ab
codē dicīt. Amicoy ē idē velle et idē nolle.
sp̄us ḡ noster cū deo adheret p̄ intimū
amorē/vnus sp̄us ē cū eo p̄ voluntatis cō-
formitatē. sol⁹ enī amor pfectus et pfecte
deo adherēs veracit̄ orat. fiat voluntas tua
sicut in celo et in terra. et q̄ sic orat/orat vti
q̄ in sp̄u et vnitate. sicut orandū ēē veritas
docuit in euāgeliō. Nam et ip̄e p̄cēm ado-
rauit dicēs. verūm nō sicut ego volo. sz sic
tu. Itaq̄ q̄ sic vnit deo et adheret p̄ amoro
sam voluntatis p̄formitatē vtiq̄ stabilis in
eo. Ad quod traduci p̄ illud p̄s. Absorpti
sunt iuncti petre iudices coruz. id ē in deo
totaliter stabilitati.

Consideratio. xli.

agit de errorib⁹ circa trāformatōez anīe in
deū. et qđ sit. et quō etiā p̄plef/exēplis ostē-
dit et rationib⁹.

p a Morosa vnio mētis cū deo/ q̄
fit p̄ theologiā mysticā/cōgrue
trāformatiō noīat̄ sicut beat⁹
Diony. et sc̄t̄ p̄res locuti sunt.
sed in explicatiōi modo varietas iuenit
¶ Fuerūt enī q̄ diceret spiritū rōnale dūm
pfecto amore referēt̄ i deū/ deficere penit⁹ a se

acreuerti in ideā. p̄pam /quā habuit īmu-
tabiliter ac eternaliter in deo. iuxta illū Jo-
hā. qđ factū est i ip̄o vita erat Dicūt ḡ q̄ tra-
lis aīa pdit se et esse suū/ et accipit vez eē di-
uiū. sic q̄ iā nō est creatura/nec p̄ creatu-
rā vider aut amat deū. sed est ip̄e de⁹ q̄ vī
def̄ et amāt̄. Hāc insaniā voluerūt aliqui
trahere ex verbis Bernardi in ep̄la ad fra-
tres de monte dei. Hanc etiā nūs fuit po-
nere almaric⁹ heretic⁹ ab ecclīa p̄dēnat⁹.
qui p̄p̄ea Aug⁹ int̄ hereticos noīauit et
numerauit. Hanc etiā nūs est renouare
aut̄ illi⁹ tractatus. cui⁹ titul⁹ est de orna-
tu sp̄uāliū nuptiāz/cui⁹ initū ē. Ecce sp̄o
suis venit ep̄ite obuiā ei. ¶ Lōtra hunc erro-
re scripti diuidūt q̄ndā ep̄lam/liz in alijs
scriptis cī hunc errorē correxisse videatur
ponēdo q̄ aīa talis sp̄ remanet in effuso
p̄pō qđ habz i suo genere. Sz dī tñmodo si
militudiārie trāformatiō sicut amatoz du-
cimus cor̄ vnu et anīaz vna/qđ vtiq̄ ce-
dim⁹. ¶ Fuerunt alijs ponētes q̄ amor crea-
ture ad deū nihil est aliō q̄ de⁹. et ita q̄ spi-
ritus rōnal̄ formalz amat deū p̄ sp̄m̄sc̄m̄
Hec opinio imponit mḡro sm̄az. quam
idco doctores nō tenēt. q̄ n̄ posuit formā
aliquā dilectōis actual' vel habitual' qua-
si mediā ad diligēdū deū esse necessariam
Hā si h̄ addidisser et resoluisset qđ dīc̄ hec
p̄positio p̄dū ait q̄ de⁹ diligere p̄ sp̄m̄sa-
cium. q̄ sz dicit causam exēplarē/tuc possi-
tio sua p̄pletior et irrepensibilior fuisset.
¶ Fuerūt alijs q̄ p̄ silūtudines regtas in cor-
palib⁹ voluerūt hāc vniōne seu spirituale
trāformatōez reddere clariōre. Dixēt enī
q̄ aīa sic vniō deo et i ip̄m trāformatōē quē
admodū si gutta aīq̄ mitra i dolū for̄ vi-
ni. Illa nāq̄ gutta tūc pdit esse p̄priū/cō-
uertitq̄ totalit̄ i alienū. velut etiā si cib⁹ p̄
nutritōem p̄uera t̄ in cibatū. iuxta illū qđ
Aug⁹ loq̄t̄ in psone dñi. Libo sum ḡn-
dū crede et māducaſt̄. nō tu me murab̄ in
te. sic cibū carnis tue/sz tu muraber̄ in me
¶ Demī me legissē q̄ ad pdicatōem p̄fate si
militidis/deuora qđā ml̄ier sic exēstuauit
sic exarsit intrīsec⁹ q̄ p̄cepto sp̄u se se nō ea
piēs/ ip̄a velut mustū nouū absq̄ spiraci-
lo/ruptis venaz et neuorū vincul' vitaz
cū sanguine tradiderit. ¶ Tradicūt aliq̄ v-
bum deuoti Ber. i de p̄cepto et dīp̄elatō
ne ad hunc sensum dum ait. q̄ verius est
aīa vbi amat q̄ vbi aīat. q̄si videlicz amā-
do se et corp⁹ deserat. ac i deū suū tota p̄

trahatur. Tunc hec similitudo perficitur. habetque plenum de dissimilitudine / alioquin redirem ad errorum puerum remoratum. non enim perdit anima in hac vniuersitate eius puerum. sicut gutta aqua desinit per corruptum quam alterum generatio subsequitur. Tunc ppter eadem similitudo transmutatur in similitudinem stantiam quae fit in buntus sacro / non sat est idonea ad explicandum transformationem amantis. Quidam amatus. Adducunt autem aliis similitudinem ferri cadentis seu carbonis igniti. ubi ferro et carbo remanent sub esse proprio. induit tamen quodam puerum ignis seu caloris incorporati. et quasi pueras perdunt. ut frigiditatem / rigorem et nigritatem. sicut ferro illud candens videtur esse totaliter ignis. Sic puerum aer illuminatus incorporatur in lumine solis. ita ut ex aere et lumine vnu fieri videatur. sicut ferro affectum per magnum induit magnetem puerum. ut videlicet ipsius ferro aliud ad se valeat trahere. sicut vapor qui est substancialiter a levitate accipit. et quodam ex calore aeris perfidit. Dat aliis similitudinem generalis. per puerum manuductione de vniuersitate materie ad formam seu perfectibilis ad suum perfectum. Constat numerus qui materia ait susceptorum formae imperfecta est / sine decoro / sine virtute / sine actione / deinde forma / mortis / videtur ad perfectum iuxta formam sibi unitam puerum. Sic anima puerus qui vniuersitate deo per vivificum amorem manet in quodam mortuus puerus sine decoro / sine virtute ad actum vivificos meriti vita eterna. Si autem deo pertinet taliter fontali continet vita principio / dat sibi vita quodam divina. non quodam per formaliter inhesionem dei ad animam. sed enim repugnat divinitate perfectio. sed per illapsum quodam in timore et spumale seclusa imperfectio quilibet. sed per mediately amorem taliter qualitatibus et armonica dispositio / quodam proportionabilis / sicut dispositio materie preceptum / nec tamen sufficit ad humane formae susceptorum. Premissis igitur his similitudibz dicamus. sequentes ad eas qui amor sicut calor naturae habet argumentum seu omogeneam. sicut etiam separata et dividit etherogenes. Constat autem quod spumalia cum spumalibz omogeneitate quodam. in similitudinem suam ad inuicem. et a corporalibus seu terrestribus sunt dissimilia. Omne igitur quod in hoc recipitur spumale vel divinum segregatur quodam per amorem vivificum / ab omnibus eo quod terrestre est atque corporeum. sicut fit ibi diuinissimo spuer et anime. id est spumalitatis et animalitatis et sensualitatis. et separatis pueris a vili. et quod de spuer est et similitudo est in vniuersitate puerum est cur spuer rationalis sic depurat et defecatur / vnit spuer di-

uino. quod videlicet similitudo efficit cum deo. Addam tamen tamen altera huius vniuersitatis cam etiam quod ad ea quod corporis ipsum respiciunt. Spuer itaque sic assimilatur deo / sicut qualificatur et affectus per amores qualificatur et affectus per corporis puerum taliter suum formabilem seu matricalem / per reducibilem spiritum ad corporis. Quo fit ut corporis puerum sic habitudinem et affectum induatur gerat quodam puerum ipsius spuer / puerum vestrum derelictum vel multum ab auctoritate suspicis. Inde est dictum Aristoteles in virtuoso inquit oia consonantia. Sic ergo spuer non tractus a deo trahit puerum inter ea quod corporis sunt. ac puerum resultat vnu mirabilis spuer ad deum et corporis ad spuer.

Consideratio .xlii.

Quodam aie in deo summa triplice ipsius tensione ostendit / putat sete trinitati similitudinarie quodam modo in eadem stabilitate.

Et predicta amarosam vniuersitatem R p in qua mystica theologia persistere videtur. anima queratur. satietate et stabilitate. quod facile est in pueris ex pueri deducere. Nam cum res quilibet sit in quodam pueri perfectione sua adepta est / illiusque unita / et spuer non vnit et unitus summo perfectibili per amorem pueri / ut exinde quodam satietate et stabilitate necesse est. Sic materia in forma habita. sicut lapis in centro positus. sic res quilibet in adepto fine suo queratur. Alioquinque per rationalem dum unitus et vnit deo copulat suo summo bono. Est enim deus summum bonum ei / est certus ei / finis / tota quodam puerio. quod est alioquinque ipa regeneret / aut ad quodam aliud velut ibiaret. Porro in ipa anima pueri tres tendentias principales proportionabiles ad triplicem vim ei / sine potentia. quoniam una est appetitibilis. alia rationalis. tercias irascibilis / noia. appetitibilis tendit in bonum. rationalis in veritate. irascibilis in ardorem. Sic anima per has vires tendentia habet in buntus et sciat trinitatem. Numerus quod ad eam et ei similitudinem faceta est eiusque imago ostentata. Attributum itaque spueris bonitate. et ad hanc tendit vis pueri appetitibilis. attributum filio virtute et ad hanc tendit vis rationalis. attributum pri potentiæ maiestate et gloria. et ad hanc tendit vis irascibilis. Optime igitur ut his viribus satietatis per unitosque libet cum suo supremo apperibili / anima rationalis totaliter satietate et stabilitate. nam si delectatio in bono pueritate et voluptatis suauitate et quiete quod de aie voluntate (bene marie) sentiendum est. Audiam quod puerum dic ad dominum. Tollete voluntatis tuue poteris eos. Omnis

Octaua pars de mystica

qūt delectatio i infimis pl' alocis q̄s mellis
habet/inq̄ satiricus/lingit cū mel in senti
bus et riticis/ppt qd recte dīc Bocti/hz
hoc voluptas ois q̄ stimulis agit fructes
Si p̄terea q̄rit veritatis cognitio suerat
aspectus ad v̄bū dīminū velut ad artē p̄mā/
cū exēplar rex ē esse rex. Si deniq̄ po
tentia si ḡ ia/si opulētia. si dignitas q̄raſ.
hec oia ē dīcus aie cū diligēti/q̄ ē merces
sua magna nimis in q̄ et oia se posse gl̄iaſ
apl's. Nia inq̄ possūz in eo q̄ me fortat.
Deus ḡ finis ē aie et eius vltia pfectio/ipe
est velut cētr. et loc⁹ naturalis oiu⁹ deside
rioz suoz. Dū ḡ in se deficit aia in salutare
dei velut ad nihilum redacta nulli iā alteri
nec sibimet innicit hz soli deo/ ut sue dulce
dīni/ ut sue vītati/ ut sue gl̄ificatōi. dīces p̄
p̄mo. Renuit q̄solaria aia mea. mēor fui dei
et delectatus suz. Dīces p̄ scđo/nihil arbi
tratus suz mescre/ nūl iesum xp̄m factus
stule/ppter ip̄m. Dīces p̄ tertio/ utinaz q̄
gl̄iaſ in dño gl̄ieſ. Hc p̄indēnō hñs q̄ v̄l
terius tēdat/ aut q̄d v̄lra req̄rat/q̄erat aia
in deo atq̄ stabilit̄ possidēs in eo oia cete
raq̄ stēnēs atq̄ p̄cipēdens. Possent ad
hec explicanda v̄ba magis ac magis sine
termino multiplicari/hz apud exp̄ros hec
paucā vident̄ sufficere. Hā in exp̄tis sine
rudib⁹ vel q̄ laborioſe p̄nt hūano admini
culo excitari ut aiuz ad amādū exercitaret
nlla vñq̄ v̄ba ad h̄ plene eapiēdū faiſ erūt.

Consideratio. xlui.

agit de amorosa oratōne et eius p̄prietate.
eam etiam diffinit fīm traditiōez magnoz
viroz studiosissime.

Soprietates et p̄ditōes amoris
p̄ act theologie mystice q̄ sup̄ dicte
sunt/etia orōni pfecte pueniēter
aſcribi p̄nt. Huius rō est. q̄ in
aia p̄tēplatina amor/ et mystica theology.
et orō pfecta/aut idē sūt/ aut se inuicē p̄sup
ponūt. Nā vt p̄t̄ ex sup̄ dīc̄. mystica the
ology est cognitio exp̄imētalis habita de
deo p̄ cōiunctōez affectus sp̄ualis cū co
dē. dū. s. ip̄let illud apli. Qui adheret deo
vnus sp̄us ē q̄ nimiz adhesio fit p̄ extaci
tū amorez. Testeb̄o Diony. Rursus hec
cadē mystica theology dī sapia put inter
dona reponif̄ a sapore. s. q̄si sapida scia. vo
caſ p̄terea a diuino Dionysio irrōnalis et
amēs sapia/co q̄ sup̄at rōnē ac mētē/trāſū
lies in affectū. nō q̄lēciq̄ hz puz ipsiq̄ mē

tali intelligētie correspōdente/q̄ affectu vi
dec̄ deus a mūdis corde. Uideſ inquā q̄
sentis et gustat iuxta pmissionē xp̄i. b̄tī mū
do corde q̄m ip̄i deuſ videbūt. et fm illud
Greg. in omel. Amor ip̄e noticia ē. q̄ Flūc
vo recogitem⁹ de q̄ incepit consideratio. q̄d
cū ē alid orō pfecta q̄ hmōi exp̄imētalis
et affectual cognitōis noticia: Orō q̄dem
describit q̄ ē cleuatio mēt̄ i deuſ p̄ piuz et
hūlē affectū. Ecce q̄ orō trāſcēdit mētē et
sp̄m. p̄ q̄nto mēs et sp̄us dicūt vim cogni
tiū itellectuā. trāſit enī sup̄ p̄ desideriū p̄
piuz hūlē affectū. hz q̄lē affectū: affectū v̄
tiḡ metale aut itellectuale sup̄mū. et n̄. solū
sensualē aut rōnale/alioq̄ nō es; orō pfecta
q̄lē loqmur et q̄lē describit apl's cū dīc̄
Orabo sp̄u/orabo et mētē. spiritū ibi. p̄ vo
cis inspiratōe. mētē v̄o. p̄ sup̄iori aie porti
one accipit. orō ei solū i voce aut īmaginati
one v̄sata/caret suo pfectōi ī plemento/trā
seat necesse est ad mētē et cor/ quēad modū
dicebat dauid ad dñm. Inuenit seru⁹ tu⁹
cor suū vt ore te. Sic p̄terea mos ecclia
stic⁹ habz hortari p̄pl'm an̄ orōez v̄l gr̄az
actōem et dicere. Gursu corda. Recte q̄dē
h̄ facit/ne p̄phetica illa maledictōe notare
tur q̄ dicit. Popul⁹ h̄ic labiſ me honorat.
cor aut eoz lōge ē a me. Hāc brūs Antho
ni⁹ heremicala. hāc ceteri elevati p̄res sen
serū dicētes. Orōez nō i strepitū vocū n̄
i p̄positōe v̄borz/hz i affectōe p̄iorū
q̄ desideriorū ita vt crebro neſiat orāſ nec
intelligat ſe aliquid postulare. Sic doc̄z an
thoni⁹. Quare h̄: q̄ sup̄ se p̄ intellectū ne
quaq̄ mēs sic affecta reflectit. neq̄q̄ īpo
nit aut dīvidit. hz puro simplici⁹ actu de
ſideriū vel amoris i eo q̄d ē om̄e bonū feri
paſſat/ſoporaſ. q̄si dīces cū pphā. In pa
ce in idip̄m dormiā et req̄escā. Ex p̄mis
sis elucescit clari⁹/ q̄ mystica theology et
orō pfecta in h̄ pueniunt q̄ vtraq̄ ponit
in vi affectua sup̄iore. et q̄ vtraq̄ eſt ſe p̄
cū p̄mi et ſūmi boni. Et ē ip̄i⁹ amor q̄daz
pur⁹/ aut ip̄m ſeconitās v̄l ḡignēs v̄l sup̄
ponēs. cū amoris p̄prietatē quas sup̄ po
luimus vtraq̄ pueniunt.

Consideratio. xluiii.

orōis pfectōez et vbi ciuſez effectū et pſtū
cū orātis quā p̄ q̄b⁹ offert ponit et ip̄ius
processuz q̄ ad p̄cellētiā
p Effectio ſeu felicitas aie rōnāl
p̄ vita p̄nti magi i orōne pfecta

seu theologia mystica q̄ in p̄teplatōe intel-
lectua reponit. Contēplatio nāq̄ si nūde
p̄sideret sine dilectōe v̄l affectu subseq̄nte.
Illa arida est inq̄eta ē/ curiosa īnḡta inflata ē
Deniq̄ sit lōge ab illa pace q̄ exupat oēm
sensū. Quapropter cludere fas ē/ q̄ schola
orādi laudabilior est ceteris parib⁹ q̄ scho-
la līras edocēdi. quēadmodū schola religi-
onis p̄ affectu excellit scholā eruditōis p̄
intellectu. ¶ Prōinde laus orōnis exaltate
seu pfecte colligit et oēdine suo q̄druplici-
videlicz. ex ordine ad deū. ad ppriū subie-
ctū. ad p̄ximū/ et ad inimicū. ¶ Pr̄io q̄deꝝ
ad deū. qm̄ sibi soli dat gl̄iam/ adoratōe/
grāz actōem / r̄ honorē/ eū sibi amicū cōci-
lians. Ac inde p̄ legem amicicie q̄ est idēz
velle et nolle / ipa qd̄ petit accipit / r̄ qd̄ q̄
rit innenit. sibiq̄ pulsanti agit. nō sic itel-
lectio aut quis alia opatio. ¶ Secō oratō
subiectū. p̄pum qd̄ inhabitat purgat. p̄fi-
cit. illuminat. q̄etans ipm. satiās atq̄ sta-
biliēs. ¶ Tercio oō iuuat p̄ximū nō vñū
aut duos s̄ totū corp⁹ ecclie mysticū viui-
fico qdā influxu/ nutrit / r̄ capacissimo q̄
dam materne beniūolētē sinu/ oia ecclesie
mēbra suaz opa p̄pliciū. offerēs ea deo. r̄
p̄ his supplicās / impetrās tanq̄ q̄stua-
ria ītissima. p̄ indigentis inopū sp̄ualiuꝝ
subleuādis. r̄ p̄eleosynis grāz q̄rēdis at-
q̄ impetrādis / s̄ magno ac miserabili ho-
spitali hui⁹ mudi simo / r̄ carceris / r̄ penal'
purgatoriū. ¶ Huic op̄i nulla exterior ad-
monitio. nulla p̄suis p̄pabilis exercitatio
p̄t in efficaciā coeq̄i. H̄imirum q̄ frustra
hecoia fiūt et vanesi nō aduenērit oō iū-
cta charitati. Postremo nihil ita sicut orō
vires inimici seu c̄tis pterit. nihil ita tendi-
culos laqueoz suoz euacuat et oēdit. Ali
oqn̄ nō ditisset pp̄ha. Oculi mei sp̄ ad do-
minū. qm̄ ip̄e euellēt de laq̄o pedes meos
Et iiez. p̄uidēbā deū in p̄spectu meo sem-
p̄. qm̄ a dextris est mibi ne cōmouear. Et
rex Josaphat ad deum. Lū ignoram⁹ (in
q̄) qd̄ agere debeam⁹? B̄ solū habem⁹ resi-
dui vt ocl̄os nr̄os ad te dirigam⁹. Quocir-
ca bene iubebat dñs. Optet sp̄ orare / r̄ nō
deficere. Sp̄ aut̄ orat. sp̄ ocl̄os ad deū ha-
bet / q̄ semp̄ pio humiliq̄ affectu desiderat
Deniq̄ de orōe quā cū vera sapia / r̄ my-
stica theologia conuenire dixim⁹. Dei⁹ q̄z
p̄tute / r̄ p̄ditōibus ac p̄petatib⁹ copiosis /
B̄ loco sermo posset incidere. sed de his re-
mitto ad ea q̄sacti / r̄ doctores saluberrime

tradiderunt. et principie Hugo de sancto victore
in tractatu suo quem de oratione compediosissime
et subtilissime composuit. cuius est hoc initium.
Quo studio que affectu orationis sit deus et ceterum.
Legat Guilelmus pisicen. in libello quo rhetorica
divinitus intitulat. Legantur et ceteri quo orationis
proprietas utilitates et quibus excludit/
quibus impedit doctissimum tradidit. Hoc
pest ut de practica theologie mystice in sequen-
tibus psequamur.

**Finis prima pars de mystica theologia
speculativa.**

Incipit prologus

eiusdem in parte secundam de theologia mystica practice scripta ab eodem sub. xii. parte ratib[us] siue industrijs.

Ractates in lectōib⁹ nūis iā
a multo q̄uis interrupto tpe
d̄ theologia mystica securiſu
mus ordinē i alij ſcīcijs ob
ſuatu. vbi p̄us tradit⁹ de ſpe
culatina q̄ p̄tica. nihilomin⁹ hec ſcīa ſuþ
ceteras mltas h̄ habz p̄pum vt ſpeculatō
in ea nec pfecte tradi nec plene itelligi poſ
ſit. niſi practic⁹ p̄ceſſerit uſus. Quāobrem
deinceps p̄nīis opis erit tradere ſub aliq⁹
bus pſideratoib⁹ modos ⁊ vias q̄bus ad
theologīa mysticā habeat accessus. Perq̄
rere enī qđ ſit theologia mystica ⁊ in q̄ vi
aie reponit. ⁊ de dñitia ei⁹ ad ſpeculatiūa
theologiam ⁊ ſimilia q̄lia prelocuta ſunt.
nō ſatis eſſe debz homi xpiano/pſertim ec
clēiaſtico. op⁹ exercitatioqz req̄z /qđ vt
fiat pdest nō mediocriter apire ea que ad
opus aggrediēdū ſiniēdūq̄ neceſſaria ſūt
vel accōmoda vt obſuent. q̄ etiā p̄turbare
ſolebant opantem vt vitent. q̄z elucidatio
nos expediretab hiſ oib⁹ q̄ in h̄ negocio
tractāda pridē uſcepimus. Et dicim⁹ i
p̄mis q̄ magiſterium theologie mystice ⁊
orōis extatice ſeu pfecte i eſus christ⁹ ſibi ſo
li ſueqz volūtari retinuit. nec ad illō huma
na ſufficit industria. q̄uis ipa non debeat
penit⁹ derelinqui. Eteni ſi om̄e datū opri
mū ⁊ om̄e donū pfectū deſuſū ē deſcedēſ
a patre luminū/pſpicuū habet pſideratoib⁹
hui⁹ p̄cipiū. qđ donū pfecte orōis pflu
it a diuīa volūtate tenente luſe in manib⁹.
ſicut Job notat ⁊ exponit Greg⁹. q̄d uult
vult illuminat ⁊ claudit dū vult. Leteruz
q̄ huana nō ſufficit industria poſter⁹ elu